

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 232/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., R., t. č. vo väzbe, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 5 a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenie § 71 ods. 10 Trestného poriadku v znení účinnom do 1. januára 2006 uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1 Tos 116/2006-1438 z 5. decembra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2007 doručená sťažnosť M. K., R., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 5 a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj porušenie § 71

ods. 10 Trestného poriadku v znení účinnom do 1. januára 2006 uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 Tos 116/2006-1438 z 5. decembra 2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že krajský súd namietaným uznesením č. k. 1 Tos 116/2006-1438 z 5. decembra 2006 zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 3 T 187/2005-1287 z 27. júla 2006, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu.

Sťažovateľ uviedol, že krajský súd ako odvolací súd pri rozhodovaní o jeho sťažnosti pochybil najmä z nasledovných dôvodov:

- v čase rozhodovania o jeho sťažnosti nemal krajský súd k dispozícii kompletný spisový materiál, ale len po stranu 1430, pričom podľa názoru sťažovateľa mal tento spis v čase rozhodovania najmenej 1700 strán;

- sťažovateľ nahliadnutím do uvedeného spisu krátko pred rozhodovaním krajského súdu 5. decembra 2006 zistil, že v spise sa nenachádzajú jeho podania počnúc dátumom 11. september 2006;

- krajský súd sa v namietanom uznesení argumentačne nevysporiadal s podaniami sťažovateľa z 21. augusta 2006, 11. septembra 2006, 2., 9. a 23. októbra 2006 (nahradenie väzby sľubom, „*podrobné dôvody prepustenia*“, nové skutočnosti týkajúce sa kolúznej väzby, nečinnosť procesnej sudkyne);

- zákonná sudkyňa v jeho trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 3 T 187/2005 mu umožnila nahliadnuť do jeho spisu len krátko pred hlavným pojednávaním 27. júla 2006;

- sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu bola krajskému súdu predložená až 20. septembra 2006;

- trestné konanie proti sťažovateľovi je vedené neobjektívne, pretože sa vyhľadávajú len dôkazy svedčiace v jeho neprospech a skutočnosti svedčiace v jeho prospech sa prehliadajú.

Na základe uvedených skutočností sa sťažovateľ domnieva, že označeným uznesením krajského súdu č. k. 1 Tos 116/2006-1438 z 5. decembra 2006 došlo k porušeniu

označených základných práv podľa ústavy, označeného práva podľa dohovoru a tiež označených ustanovení Trestného poriadku (v znení účinnom do 1. januára 2006). V tejto súvislosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd zrušil „uznesenie KS o neprepustení z väzby zo dňa 5. 12. 2006“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej predmetom je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 5 a podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a tiež ustanovenia § 71 ods. 10 Trestného poriadku (v znení účinnom do 1. januára 2006) uznesením krajského súdu č. k. 1 Tos 116/2006-1438 z 5. decembra 2006.

Pri posúdení sťažnosti vychádzal ústavný súd z § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom. Viazanosť návrhom platí zvlášť pre petit, čo znamená, že ústavný súd rozhoduje o porušení práv a slobôd v rozsahu, ako ho vymedzí sťažovateľ v návrhu na rozhodnutie ústavného súdu.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody. Zmeškanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Ústavný súd zistil, že namietaný rozsudok krajského súdu č. k. 1 Tos 116/2006-1438 z 5. decembra 2006 bol sťažovateľovi doručený 11. decembra 2006. Sťažnosť sťažovateľa bola podaná na poštovú prepravu 23. marca 2007 a doručená ústavnému súdu 27. marca 2007. Z toho vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na tomto základe ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa (napr. návrhom na zrušenie označeného uznesenia krajského súdu).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007